

forslag, som i den Anledning skal forandres, men det vilde man jo ogsaa nok kunne komme over.

Jeg skal herefter omtale Afsnit V, der indeholder Bestemmelser om særlige Bebyggelsesarter. Disse Bestemmelser ere vistnok formaalstjenlige, tagne i al Almindelighed, men der er dog adskilligt, som man særlig skal have sin Opmærksomhed henvendt paa, og det er da navnlig det, at man ikke ved disse Bestemmelser i en kendelig Grad forringer Grundværdien for de paa-gældende Besiddere. Paa et Punkt bydes der paa en hel Del Vanskeligheder, nemlig hvor der er Tale om Fabrik anlæg. Her er der en hel Række Hensyn at tage, som har særlig Betydning for Grundejeren, Beliggenheden blandt andet. Grunde, der skulle benyttes til Fabrikbebyggelse, bør saa vidt muligt ligge nær Samfærdselsmidler som Jernbanegaarde, Havne og lignende. Det er heller ikke uden Betydning, at saadanne Arealer, der benyttes til Fabriksbebyggelse, støde op til Arealer, hvor der allerede findes Fabrikker. Det kan have en vis Fordel. Ellers turde det vel være en almindelig Regel, at den laveste Bebyggelse saa vidt muligt skulde finde Sted paa de yderst beliggende Steder, men nogen Regel herfor kan naturligvis ikke opstilles. Med Hensyn til Villabebyggelse skal jeg blot bemærke, at jeg tror, at her kan man i visse Tilfælde gaa ned til en smallere Vejbredder, end der er bestemt i Lovforslaget. Der er i det hele taget for disse saakaldte lavere Bebyggelser, derunder Villabebyggelser, bestemt, at Vejbredden kan under visse Forhold reduceres under den i Almindelighed angivne Norm, og der er saa i Lovforslaget angivet Minimalbredder, men for Villakvarterers Vedkommende mener jeg rigtignok, at man uden Skade kunde gaa betydeligt under den saaledes anførte Minimalbredder. Jeg mener ikke, at man skal gøre de samlede Vejarealer mindre, men jeg tror, at man med stort Held vilde kunne gøre enkelte Veje ret smalle og lægge det derved indvundne Vejareal til paa Steder, hvor der er bedre Brug for Pladsen af Hensyn til Trafikken. Man vil ikke alene af den Vej tage Sigte paa rent praktiske Formaal, men jeg tror ogsaa, at man vil faa smukkere Gadeinddelinger, og det tillader ogsaa smukkere og smagfuldere Bebyggelse. Dette er, hvad jeg særlig har villet bemærke til dette Afsnit, da jeg i øvrigt er enig med den Tanke, der ligger til Grund for Forslaget, at det er formaalstjenligt, at der fra det offentliges Side i Tide disponeres over de Arealer, som endnu ligge ubebyg-

gede hen paa en saadan Maade, at man, inden Bebyggelsen har fundet Sted i nogen større Maalestok i alt Fald end hidtil, bestemmer over, hvorledes disse Arealer bedst udnyttes. Jeg tror heller ikke, at dette, naar det gøres paa en nogenlunde omsigtsfuld Maade, vil komme Grundejerne til Skade. Jeg er endogsaa af den Mening, at det vil blive en Fordel i adskillige Tilfælde, thi Arealer, som ellers ikke i mange Aar ville blive inddragne til Bebyggelse, ville sikkert hurtigere komme med og blive af Værdi for Grundejeren paa et tidligere Tidspunkt, end Tilfældet ellers vilde være.

Afsnit IV omhandler Bygninger. Her er at bemærke, at de konstruktive Bestemmelser ere tagne ud af selve Loven og skulle nu udarbejdes i en Bygningsvedtægt, der stadfæstes af Justitsministeren. Dette tror jeg er en god og formaalstjenlig Foranstaltning, saaledes som jeg allerede har udviklet. Det har i den sidste Menneskealder saa ofte været besværligt for Bygningsmyndighederne at manøvrere med den nu bestaaende Lov, idet der i denne netop er anført konstruktive Bestemmelser. Man har ganske vist en Bestemmelse i Loven om, at Bygningsautoriteterne kunne give Tilladelse til Anvendelse af et andet Bygningsmateriale og en anden Konstruktion end de i Loven anførte, men nogen egentlig Regel derfor har man ikke. Det er det, man nu vil give i Vedtægten, som jo er lettere at forandre, hvis det paakræves, end det vil være at forandre Loven. Det er klart, at med den nuværende Udvikling paa Teknikkens Omraade, ogsaa Bygningsteknikkens, er det godt, at der kan være nogen Bevægelighed i saadanne konstruktive Bygningsbestemmelser, og det vil man kunne opnaa ad denne Vej. Jeg skal blot pege paa et i saa Henseende yderst vigtigt teknisk Hjælpemiddel for Bygningskunsten, nemlig Jernbetonen, hvilken Udvikling og Anvendelse denne har faaet i Løbet af de sidste 10—15 Aar. Man har i de nu bestaaende Lovregler ikke nogen som helst Bestemmelse om, hvorledes der paa et saadant Punkt skal forholdes. Det skal altsaa i hvert enkelt Tilfælde ske efter Skøn fra Bygningsvæsenets Side, hvad der naturligvis kan volde visse Vanskeligheder. Der er jo ogsaa mange andre Omraader, hvor det ikke er muligt for længere Tidsrum ad Gangen at give Bestemmelser, og derfor er man, som jeg mener, gaaet den rigtige Vej ved at udskille de konstruktive Bestemmelser af selve Loven og overføre dem i en Vedtægt.

Jeg skal gøre nogle enkelte Bemærk-